



## L. Simon László blogja - Az art mozikról

2013 március 02. Flag

### Szöveg méret

Mentés

- 
- 
- 

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

A mai napig gyakran járok moziba, feltehetően azoknak a filmkluboknak a hatására, amelyeknek Székesfehérváron lehettem a részese gimnazista koromban. Azonban míg annak idején nemcsak filmeket néztünk, hanem az előadások után meg is beszéltük a látottakat - {...}

{...} többnyire filmes szakemberek, az alkotók vagy kritikusok részvételével –, s így valódi közösségi élményben volt részünk, addig manapság sajnos gyakran szembesülök azzal, hogy m?vészfilmekben alig páran ülnek a néz?téren. Ez pedig nem tudható be egyszer?en a technológiai változásoknak és a széles körben elterjedt, többnyire illegális filmetöltésnek. Sokkal inkább annak, hogy a mai art mozik ritkán nyújtanak a fentihez hasonló élményt; hogy nem vagy csak korlátozottan képesek valódi közösségi térként funkcionálni.



Több fórumon is – legutóbb február 8-án a szolnoki Tisza Moziban tartott országos mozis találkozón – hangot adtam annak a véleményemnek, hogy az art mozik állami támogatásának nem lehet kizárólagos célja az intézmények m?ködési költségeinek a fedezése. A meglév? struktúra fenntartása nem öncél, ennél jóval távlatosabban kell gondolkodnunk: a leend?, ért? közönség kinevelésében, illetve abban, hogy miként biztosíthatjuk az elvart komplex élményt a mai igényes néz? számára. Mindkett?t az szolgálja legjobban, ha az art mozik közösségi térként is szolgálnának, és a filmnézés mellett a látottak megértésére, feldolgozására, megvitatására is lehet?séget biztosítanának. Ezért az állami támogatási rendszernek az erre való felkészülést, az ehhez szükséges szemléletváltást kell(ene) ösztönöznie.

A kulturális kormányzat idén 200 millió forintot fordít az art mozik korszer?sítésére. Ha erre 2014-ben is sikerül forrásokat elkülöníteni, akkor az évtized közepére az artmozihálózatunk olyan kép- és hangtechnikával rendelkezhet, amely a legmodernebb vetít?helyekkel is képes felvenni a versenyt. Mindez kiegészül a Nemzeti Kulturális Alapnál rendelkezésre álló forrásokkal, amelyekre azok a vetít?helyek pályázhatnak, amelyek rendezvényekkel, további programokkal egészítik ki a tevékenységüket. Ezen az úton továbbhaladva a hazai artmozi-hálózat közelebb juthat a fenti célkit?zés megvalósításához.

Jelenleg alig ötven úgynevezett m?vészmozi m?ködik az országban. Amennyiben csak ezeknek a támogatásában gondolkodunk, mintegy háromezer település lakosságának kulturális igényeit hagyjuk figyelmen kívül. Éppen ezért attól sem szabad visszariadni, hogy a támogatási rendszer átalakításával a plázamozikat ösztönözzük olyan filmek bemutatására, amelyeket jelenleg eszük ágában sincs m?sorra t?zni. De érdemes akár azon is elgondolkozni, hogy a meglév? m?vel?désiház-hálózatot használjuk fel a m?vészfilmek iránt fogékony közönség elérésére. Az iskolai oktatásban rejlt? lehet?ségekr?l nem is beszélve, hiszen leginkább ott tudánk „megfogni” a jöv?beli potenciális közönséget, amely sajnos egyre ritkábban találkozik valódi moziélménnyel.



Természetesen nem vagyok naiv, a saját gyerekeimen látom, hogy korosztályuk számára a filmes élmény nagyjából egyenlő a kisebb-nagyobb képernyős okostelefonok és tabletek használatával. Mégis hiszek benne, hogy ha megmutatjuk nekik a hatalmas vászon nyújtotta varázslatot, ha nem egy keresztprogramra, hanem szakemberekre bízunk, hogy mit és miért nézzenek, akkor később mozilátogató válik majd belőlük, aki nemcsak esztétikai, hanem közösségi élményekkel is gazdagodik. Ennek azonban nem az az útja, hogy célok és feladatok kijelölése nélkül, mintegy szociális alapon finanszírozzuk az art mozikat.

L. Simon László - <http://lsimon.blog.hu>



**Ajánló**